

VREEMDE KUREN

(Marie und Joseferl)

Blijspel in drie bedrijven

door

IRENE RAPP

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VREEMDE KUREN - MARIE UND JOSEFERL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IRENE RAPP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marie Hoefnagel - boerin

Jan Hoefnagel - boer

Fanny - dochter

Bert Ladder - buurman

Thea Ladder - buurvrouw

Sjoerd - postbode

DECOR:

Woon- of eetkamer van een boerderij met drie deuren, waaronder een algemene opkomst. Eettafel met stoelen, eventueel nog andere zitplaatsen.

EERSTE BEDRIJF

Over een van de stoelen hangt een jasje.

MARIE: 't Is maar goed dat de krantenbezorger zo aardig is om de krant door de brievenbus van de deur te doen, in plaats van in de postbus aan de rand van ons erf, want dan zien ze me tenminste niet in mijn pyjama. *(gaat zitten en leest de krant)*

FANNY: *(op)* Goeiemorgen, mam, zit je nou nog in je pyjama?

MARIE: Ja, ik dacht, ik lees eerst maar eens mijn horoscoop. Als er iets onheilspellends in staat, dan kruip ik gelijk weer onder de wol.

FANNY: Jij altijd met je bijgeloof. Wat er in die horoscopen staat, is toch allemaal flauwekul.

MARIE: Dat moet je niet zeggen, Fanny. De mensen die zo'n horoscoop schrijven, zijn echte astronomen, of hoe ze ook mogen heten. Ze hebben er in ieder geval voor doorgeleerd.

FANNY: Dat misschien wel. Maar hoeveel mensen zijn er wel niet, voor wie die horoscoop geldt? Dan zouden er wel 100.000 mensen moeten zijn, die allemaal hetzelfde doen of beleven!

MARIE: Toch geloof ik erin. Je weet zelf wat er gisteren in stond: Pas op, uw partner smeedt geheime plannen. En wat was er aan de hand? Mevrouw Ladder vertelde me dat pa van plan is naar een kuuroord te gaan.

FANNY: Ik vraag me af waarom jij je daar zo over opwindt, ma, dat pa wil kuren? Ik vind het helemaal niet leuk dat jij op zo'n jaloerse manier tegen hem tekeer bent gegaan.

MARIE: Ten eerste krijg ik dat te horen van mevrouw Ladder. Waarom weet die het wel en ik niet? Ten tweede, waar heeft pa een kuur voor nodig? Komt hij bij mij te kort?

FANNY: Nee, maar meneer Ladder is ook wezen kuren en die heeft op pa ingesproken en verteld dat hij als herboren weer thuiskwam. Bekijk meneer Ladder maar eens goed. Hij ziet er inderdaad twintig jaar jonger uit.

MARIE: Het zou een mooie boel wezen, als je pa er twintig jaar jonger uit zou zien. Als ik dan naast hem ga staan, zou ik zijn moeder kunnen wezen.

FANNY: Dat is ook de reden waarom hij van jou niet mag kuren. Jij bent jaloers, ma, omdat pa daar wel eens iemand anders aan de haak zou kunnen slaan; iemand, die jonger is.

MARIE: Niet zo'n brutale mond! Ik jaloers? Geen mens die naar die ouwe bok omkijkt.

FANNY: Hoe zeg je dat ook weer zo mooi? Op ieder potje past een

dekseltje!

MARIE: Ik ben je vaders dekseltje en daarmee afgelopen en basta! Ik wil over die kuur geen woord meer horen, begrepen?

FANNY: Mij maakt het niet uit. Ik wou maar zeggen dat jullie daarover niet zo'n dikke ruzie hoeven te maken, zodat de hele buurt het hoort.

MARIE: Heeft mevrouw Ladder het ook gehoord?

FANNY: Dat weet ik niet. Waarom ben je daar zo nieuwsgierig naar?

MARIE: Ach, zomaar... *(probeert een ander onderwerp)* Kijk, Fanny, vandaag staat er bijvoorbeeld in mijn horoscoop dat ik een meevallertje heb. Misschien wel geld.

FANNY: Ma, ik zou niet weten van wie jij geld zou moeten krijgen. Je hebt niemand geld geleend en je doet nooit mee aan loterijen.

MARIE: Dat maakt allemaal niet uit. Toch kan het uitkomen.

FANNY: Laten we erover ophouden, ma. Straks heb ik ook nog ruzie met jou. Bovendien moet ik over twintig minuten weg en ik heb nog helemaal niet ontbeten. *(schenkt koffie in)*

MARIE: Schiet dan maar op. Ik kleed me aan en ruim de tafel af. *(af)*

FANNY: Goed, ma. *(drinkt snel haar koffie. Er wordt geklopt)* De deur is open!

SJOERD: Goedemorgen, hier is de post. Hallo Fanny, is je moeder ook thuis?

FANNY: Hallo, Sjoerd. Mijn moeder kleedt zich juist aan. Moet je haar hebben?

SJOERD: Ik heb een waarde aangetekende zending voor haar.

FANNY: Een waarde aangetekende zending?

SJOERD: Ja, er zit vast en zeker geld in.

FANNY: *(verslikt zich en hoest)* Geld? *(volledig ongelovig)* Voor mijn moeder?

SJOERD: Ja, het is een dikke envelop. Het is vast een flinke som geld.

FANNY: Hoeveel zou het wel niet zijn?

SJOERD: Dat kon wel eens een paar duizend gulden zijn.

FANNY: Zoveel?

SJOERD: Ja, daar sta je van te kijken, hè, dat je moeder zomaar geld krijgt. Zeg, Fanny, eigenlijk kun jij het pakje ook wel aannemen. Ik moet vandaag nog zoveel post rondbrengen en verder heb ik nog een aantal dringende zaken.

FANNY: Natuurlijk. Als het zomaar mag, tenminste.

SJOERD: Jawel, want je hebt immers dezelfde achternaam. *(legt een formulier voor haar neer)* Kijk, Fanny, daar moet je even je handtekening zetten. *(wijst)* Daar!

FANNY: Ja, goed... Fanny Hoefnagel! Kijk, Sjoerd, alsjeblieft!

SJOERD: *(nieuwsgierig)* Ben je niet nieuwsgierig?

FANNY: Eigenlijk wel. *(maakt het pakje open, haalt het geld eruit, leest stil de brief die erbij zit)* Het is een erfenis van vijfduizend gulden.

SJOERD: Kijk eens aan, je wordt er helemaal bleek van. Gaat het?

FANNY: Ja hoor, dat komt door de koffie. Die heb ik te snel opgedronken.

SJOERD: Dat is niet goed voor je maag en je slijmvliezen.

FANNY: O, is koffie slecht voor je maag?

SJOERD: Dat heb ik ergens gelezen. Ik lees erg veel en dan weet je overal wel iets van af. Zo, nu moet ik weer verder, Fanny. Doe de groeten aan je moeder. Je geeft het wel even aan haar door, hè? *(af)*

FANNY: Okee, Sjoerd, bedankt! *(nog steeds confuus)* Dit gelooft geen mens... Ze heeft een meevallertje... 5.000 gulden!

MARIE: *(vanuit de slaapkamer)* Fanny, wie is daar? Met wie sta je te praten?

FANNY: *(herstelt zich weer)* Met niemand, ik praat in mezelf. Ik denk dat het maar beter is, dat ik ma het geld niet meteen geef, anders krijgt ze prompt een hartaanval. Ik stop het in de la! *(doet dit)* Zeg, ma ik moet nu weg hoor! Tot straks! *(af)*

MARIE: *(op)* Wat treuzelt die meid toch steeds. Het is al bijna acht uur en ze gaat nu pas de deur uit. *(ruimt de tafel af)* O, ik moet Jans jasje nog even in de wasmachine doen, want die moet nodig gewassen worden. *(voelt in de zakken)* Eerst even kijken of er nog iets in de zakken zit, een spijker of zo. *(haalt er een rijksdaalder uit)* Een rijksdaalder! Dat is dan zeker het meevallertje dat me te wachten staat. Nou ja, wie het kleine niet eert... *(stopt het geld bij zich)*

JAN: *(komt een beetje onzeker op)* Dag, wijffie van me.

MARIE: *(nors)* Moet je koffie?

JAN: Dat is lief van je, wijffie van me.

MARIE: Dat is niet lief van me, dat is normaal. Moet je ook een kadetje?

JAN: Dat is lief van je, wijffie van me.

MARIE: Ben je ergens met je hoofd tegenaan gelopen, of zo?

JAN: Nee, wijffie van me, hoezo?

MARIE: Omdat je steeds zo zit te slijmen.

JAN: Hou je daar niet van, dat ik wijffie tegen je zeg?

MARIE: Iemand die mij hier drie weken in de steek wil laten - wat ik dan ook nog eens van dat mens van Ladder moet horen - die hoeft echt geen wijffie tegen me te zeggen.

JAN: Maar wijffie van me toch...

MARIE: *(dreigend)* Stil! Dat je zoiets achter mijn rug om kon doen.

JAN: Alles berust op een misverstand.

MARIE: O, noem je dat een misverstand? Dat dat mens van Ladder hier binnen komt zetten en mij in geuren en kleuren gaat zitten vertellen

dat jij gaat kuren. Dat het allemaal zo goed voor jou is en dat ons huwelijk dan weer opbloeit. Hoe had jij je dat voorgesteld?

JAN: Ik heb gisteren toch tegen je gezegd dat wij het er alleen maar over gehad hebben, dat een kuur voor mij niet zo gek zou zijn met die zere rug van mij. En Ladder zei toen dat je tijdens het kuren al je kwaaltjes vergeet. En toen zei ik dat ik mij waarschijnlijk zou laten inschrijven. Misschien kan ik er terecht.

MARIE: Wat mij betreft niet.

JAN: Ik begrijp helemaal niet waar jij je zo druk om maakt. Gun je mij geen gezond lichaam?

MARIE: Onzin. Je moet gewoon een beetje uitkijken, dat je niet te zwaar tilt en zo. Dan krijg je ook geen last van je rug. Maar om nou meteen te gaan kuren, omdat je een beetje spierpijn hebt.

JAN: De dokter zei dat mijn rug versleten is.

MARIE: Dan heeft zo'n kuur helemaal geen zin. Wat versleten is, is versleten.

JAN: Maar ik zou er de pijn mee kunnen verminderen. Bovendien zou een andere omgeving mij ook goed doen. Heeft de dokter zelf gezegd.

MARIE: Je kunt in de bossen gaan wandelen. Omgeving genoeg. Zo, nu wil ik er geen woord meer over horen, begrepen?

JAN: Het was duidelijke taal, ja.

MARIE: En nog wat. Ga niet weer naar die Ladders. Dat is geen omgang voor jou.

JAN: Goed, wijffie van me.

MARIE: Ik ga nu de was doen. Als je met je ontbijt klaar bent, dan kom je naar mij toe, om de was aan de lijn hangen.

JAN: Ga je mijn jasje ook wassen?

MARIE: Ja, hoezo?

JAN: Er zit nog een rijksdaalder in mijn jaszak.

MARIE: Nu niet meer.

JAN: Heb je die er al uitgehaald?

MARIE: Ja, en in mijn eigen zak gestoken, omdat in mijn horoscoop staat dat ik vandaag een meevallertje heb.

JAN: Hij is inderdaad voor jou. Mevrouw Ladder heeft me die gegeven voor de tien eieren van gisteren.

MARIE: Waarom geeft ze dat geld aan jou en niet aan mij?

JAN: Je hebt het nu toch?

MARIE: Ja, maar dat is geen meevallertje, maar gewoon inkomsten.

JAN: Overdrijf je niet een beetje, door zo vast te geloven aan datgene wat in de krant staat?

MARIE: Waar ik wel of niet in geloof, is mijn zaak. Zo, ik ga nu, anders komt mijn was nooit klaar. *(af)*

JAN: Ik moet naar haar toe komen, zegt ze, de was aan de lijn hangen.

Één ding is zeker: IK zit aan de lijn.

BERT: (op) Ha, die Jan!

JAN: Ha, Bert! Wat ben jij al vroeg op de been.

BERT: Ik moest even telefoneren op het postkantoor en toen dacht ik, laat ik eens bij Jan gaan kijken.

JAN: Heb je op het postkantoor getelefoneerd? Is jullie telefoon kapot?

BERT: Daar is niks mis mee.

JAN: Waarom moest je dan op het postkantoor telefoneren?

BERT: Weet je, Jan, er zijn van die dingen die niet iedereen hoeft te weten.

JAN: Alleen jouw vrouw is toch thuis?

BERT: Daarom juist. Vooral zij mag mijn gesprek niet horen.

JAN: Ik begrijp er niets van, maar wat kan het me ook schelen. Zeg, Bert, hoe komt jouw vrouw op het idee om mijn vrouw te vertellen dat ik ga kuren?

BERT: Ga je dan niet?

JAN: Ik was het wel van plan, omdat de dokter heeft gezegd dat het goed voor mij is. Maar ik wilde het er eerst met mijn vrouw over hebben. Die wist nog nergens van.

BERT: Vindt jouw vrouw het dan niet goed dat je gaat kuren?

JAN: Bepaald blij is Marie er niet mee.

BERT: Vrouwen zijn ook allemaal gelijk. Ze gunnen een ander niets. Er blijft voor jou maar één ding over: Gewoon gaan!

JAN: Hoe had jij je dat voorgesteld? Ik kan toch zomaar niet vertrekken en net doen, alsof Marie niet bestaat?

BERT: Die fout maak jij altijd! Jij overlegt altijd met Marie, als er iets besloten moet worden.

JAN: Overleg jij dan nooit met jouw vrouw?

BERT: Hou je me voor de gek of zo? Ik ben de baas in huis en verder niemand.

JAN: Ik weet het niet. Ik vind het prettiger om bepaalde zaken eerst met Marie te bespreken.

BERT: Onzin. Je moet die wijven laten zien wie er de baas is.

JAN: Dat geldt niet voor mijn Marie. Zoiets doe ik niet.

BERT: Je moet dan zorgen dat je haar te slim af bent, als je tenminste te laf bent om je mannetje te staan.

JAN: Ik ben niet laf. Ik ben nou eenmaal niet zo'n wildebras.

BERT: Zeg, Jan... heb jij mij niet eens verteld dat jouw vrouw elke dag haar horoscoop leest?

JAN: Ja, hoezo?

BERT: Daarmee kunnen we haar mooi een loer draaien.

JAN: Dat begrijp ik niet. Hoe bedoel je dat?

BERT: Jij hebt me verteld dat jouw vrouw alles gelooft, van wat er in die horoscopen staat.

JAN: Ja, vandaag nog zei ze dat ze een meevallertje verwachtte en ze vond meteen een rijksdaalder.

BERT: Wat zou jij ervan vinden, als er in haar horoscoop zou staan, dat haar man dringend een kuur nodig heeft?

JAN: Je gelooft toch zelf niet dat er zoiets in staat?

BERT: Mijn god, bij jou vallen de muntjes ook langzaam. 't Is heel simpel, ik verwissel de horoscoop gewoon.

JAN: Waarmee?

BERT: Met een andere horoscoop.

JAN: En hoe kom je daaraan?

BERT: In de kelder hebben we nog stapels oude kranten liggen. Daar zal vast wel een geschikte horoscoop tussen zitten.

JAN: En geloof jij, dat mijn Marie niet doorheeft, dat die horoscoop van een andere datum is?

BERT: Als jouw vrouw echt zo gek is om elke dag die flauwekul te lezen, zal ze heus wel niet op de datum letten. Bovendien, wie let er nou op een datum, als 'ie halverwege de krant is? Geen hond.

JAN: Ik weet het niet. Het lijkt me niet goed dat je zoiets doet. Ik heb er geen goed gevoel bij.

BERT: Heb je dan misschien een beter gevoel in je rug? Die is volledig naar de knoppen en herinnert je elke dag aan het feit dat je oud wordt. Ha!

JAN: Tja, ik heb wel problemen met mijn rug en soms voel ik mijn heupen ook al.

BERT: Waarop wacht je dan nog? Totdat je van top tot teen verlamd bent? Niks ervan, jij gaat kuren. Zo erg kan jouw vrouw nooit tekeer gaan, dat jij er niet tegen kunt. Één ding zeg ik je: sinds ik ben wezen kuren, kan ik bergen verzetten. Bovendien, kijk naar mij, ik ben een nieuw leven begonnen en dat bevalt mij uitstekend.

JAN: Binnen drie weken ben jij een nieuw leven begonnen. Overdrijf je niet een beetje, Bert?

BERT: Hoezo, binnen drie weken? Binnen drie uur was het al voor de bakker.

JAN: Weet je, ik hoef helemaal geen nieuw leven. Ik ben tevreden met het leven dat ik nu heb. Ik wil alleen dat mijn rug weer beter wordt, zodat ik nog een beetje langer rechtop kan lopen.

BERT: Zolang jij je vrouw als last mee moet sjouwen, zul je krom lopen.

JAN: Jij hebt echt de pest aan Marie.

BERT: Nee, dat niet. Maar alle vrouwen zijn hetzelfde. Ze denken

allemaal dat ze hun mannen als hansworsten moeten behandelen. Maar wij zijn mannen, echte mannen, begrijp je? Wij stellen hoge verwachtingen aan het leven.

JAN: Ook al loop ik nu het risico dat je mij voor gek verklaart: Ik wil mijn leven houden zoals het nu is en anders niet.

BERT: Je bent inderdaad gek. Jouw rug is namelijk een belangrijk onderdeel van jouw leven. En daar wil je toch iets aan veranderen, of niet?

JAN: Wat heeft mijn rug te maken met de rest van mijn leven?

BERT: Luister. Ik stel voor, dat wij die horoscoop onder handen nemen en jij mag kuren. Over drie weken praten we wel weer, als man tegenover man.

JAN: Je doet nu net, alsof ik geen man zou zijn.

BERT: Je bent half man.

JAN: Weet je, Bert, sinds jij weer thuis bent van die kuur, ben je wel erg veranderd.

BERT: Ja, omdat mij eindelijk eens duidelijk is geworden, hoeveel moois het leven nog te bieden heeft en dat wil ik vanaf nu eens flink uitbuiten. Dat zou jij ook moeten doen, Jan.

JAN: Als ik al ga kuren, dan is het alleen vanwege mijn rug en verder nergens voor. En alleen vanwege mijn rug, kan ik dat gedoe met die horoscoop goedkeuren.

BERT: Dat is in feite al een beslissing. Je zult zien dat jouw vrouw er niets van merkt en jij kunt je drie weken laten vertroetelen. We doen het, afgesproken?

JAN: Erg lekker zit het me niet, maar onze lieve heer zal me deze leugen wel vergeven en hopelijk zal Marie er nooit achterkomen.

BERT: Als jij je mond maar dichthoudt, dan komt ze er nooit achter.

JAN: Zeg dat niet te snel. Mijn vrouw hoort mij altijd, ook al zeg ik niets.

BERT: Hoe kan ze jou nou horen, als je niets zegt?

JAN: Ze is bovennatuurlijk begaafd.

BERT: Daarmee bedoel je dat het meteen opvalt, als jij een beetje stom uit je doppen zit te staren. Je moet je een andere blik aanleren. Je kijkt als een sint-bernhardshond, die op het Perzische tapijt heeft gepiest.

JAN: Zo voel ik me ook. Ik heb een slecht geweten.

BERT: Heeft jouw vrouw een slecht geweten, als jij krom loopt van de pijn?

JAN: 't Ziet er niet naar uit. *(sneu)*

BERT: Kijk niet zo treurig. Daarom houden we ons aan onze afspraak. Als ik vandaag nog een passende horoscoop vind, dan is morgen alles in kannen en kruiken. Je moet nog wat meer over pijn klagen en nog wat krommer lopen, zodat het allemaal mooi bij elkaar past, begrepen,

Jan?

JAN: Ja, begrepen.

BERT: Goed, Jan, tot morgen. *(af)*

JAN: Tot morgen, Bert! *(ijsbeert)*

MARIE: *(op)* Jan, jij loopt hier rondjes, waardoor de vloerbedekking slijt en ik wacht beneden vergeefs op je.

JAN: Ik...ik werd opgehouden.

MARIE: Door wie? Ik zie niemand.

JAN: Ding... ding... dinges was hier zopas.

MARIE: Dinges? Wie is dat?

JAN: Wijffie van me, dat ben ik helemaal vergeten.

MARIE: Ik vind dat jij je maar vreemd gedraagt, Jan. Jij weet toch nog wel wie hier zopas is geweest?

JAN: Eigenlijk weet ik helemaal niet, of ik weet of er iemand is geweest.

MARIE: Je hebt vast iets onder de leden, Jan. Laat eens kijken. *(voelt zijn voorhoofd)* Je hebt in ieder geval geen koorts, je voelt tenminste normaal aan. Maar je ogen staan zo raar, alsof... *(er wordt geklopt)*

SJOERD: *(op)* Het spijt me, dat ik zomaar binnen kom vallen, maar ik heb een dringend telegram voor jullie.

MARIE: Hallo, Sjoerd, heb jij een dringend telegram? Voor ons? Van wie zou het kunnen zijn?

SJOERD: Tenminste... ik denk dat het voor jullie is.

MARIE: Hoezo denk je dat het voor ons is?

SJOERD: Omdat er een andere naam opstaat en niet die van jullie.

MARIE: Mijn god, zijn jullie allemaal gek geworden? Hij weet niet wie hier is geweest en jij weet niet of het telegram voor ons is. Wat voor naam staat er op?

SJOERD: Er staat Ladder op, maar het is jullie adres.

MARIE: Dan zal 'ie wel voor de Ladders zijn en zal het adres wel fout zijn.

SJOERD: Nee. Mevrouw Ladder zei dat het telegram niet voor hun kan zijn, omdat zij geen knuffelbeest kent.

MARIE: Wat staat er? Knuffelbeest? *(streng)* Jan, ken jij een Knuffelbeest?

JAN: Is dat een speeltje?

MARIE: *(dreigend)* Dat weet ik momenteel ook nog niet. Sjoerd, lees me het telegram eens voor.

SJOERD: Hier staat: Ik kom morgen, jouw Knuffelbeest.

MARIE: Dat is raadselachtig. Wie van ons zou een knuffelbeest moeten hebben?

JAN: Misschien Fanny wel.

MARIE: Fanny? Nee, als die een vriendje zou hebben, dan had ik dat

wel geweten. Jan, volgens mij ben jij echt ergens met je hoofd tegenaan gelopen, want je weet niets meer.

SJOERD: Wat moet ik nu met dit telegram?

MARIE: Daar vraag je me wat. Het is in ieder geval niet voor ons bedoeld, of wel, Jan!

JAN: Ik weet van niks.

MARIE: Zeg, Sjoerd, de naam van Ladder staat erop, dan zal het wel voor de burens zijn. Ik bedoel, je kunt je gemakkelijk in het adres vergissen, maar dat iemand zich in de naam vergist, heb ik nog nooit gehoord.

SJOERD: Dat begrijp ik. Maar mevrouw Ladder zegt dat het niet voor haar is.

MARIE: Voor haar misschien niet, maar misschien wel voor hem. Zo zal het wel zijn. Ik zie hem er best voor aan dat hij een knuffelbeest heeft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto